

Salonky

Žánrově pestrý písničkář

Michal Horák

Vaši experti pro palety, bedny a obaly

Již přes 20 let jsme specialisté na výrobu dřevěných obalů

Kdo jsme

Specialisti v oboru výroby dřevěných obalů

Dřevěné bedny, palety, stojany, rámy, klece a spousta dalších výrobků na míru.

Férový zaměstnavatel v Královéhradeckém kraji

Připojte se k nám. Neustále nabízíme volné pozice. Nyní je nás přes 70 a naše výrobky exportujeme do celého světa.

Prohlédněte si nabídku volných pozic na našich **webových stránkách**.

TĚŠÍME SE NA VÁS

📍 Dřevařská 476, 500 03 Hradec Králové

+420 495 432 095
info@drevocomplet.cz
www.drevocomplet.cz

Proč si vybrat právě nás?

- Jsme ekologicky zodpovědná firma
- Komunikujeme s Vámi srozumitelně
- Doručujeme vždy včas a spolehlivě
- Vyrábíme kvalitní produkty se zárukou
- Zajistíme návrh i výrobu obalů na míru

Více než 20 let zkušeností v oboru

Jsme specialisté v oboru výroby atypických dřevěných obalů, palet a speciálních transportních řešení. Naše řemeslné dovednosti spojené s moderními technologiemi zajišťují, že Váš náklad bude **v bezpečí doručen kamkoliv po celém světě**.

Editorial

Hej teto!

HYNEK ŠNAJDAR / redaktor

Do povědomí svých fanoušků se dostal nezapomenutelným hitem Hej teto! z roku 2019, kromě toho už má na svém kontě tři alba, vyhrál několik talentových soutěží včetně kategorie Objev roku v anketě Zlatý slavík a od čtrnácti let koncertuje. Teprve šestadvacetiletý písničkář Michal Horák, hradecký rodák, který vyrostl v nedaleké Vysoké nad Labem, byl navíc dvakrát hostem Karla Šípa, v jeho sledované a zábavné talk show Všechnopárty. Je to zkrátka talent, jenž má určitě dobře našlápnuto do své budoucnosti. „V dětství mě fascinovali lidé, kteří byli v hudbě úspěšní. Byl to nějaký můj vnitřní hnací motor a zároveň přirozená volba,“ řekl nám v rozhovoru, na nějž sympatický mladík bez váhání kývnul, pro červecové vydání magazínu Salonky, který právě držíte v ruce. Zároveň se stal ozdobou titulní strany oblíbeného královéhradeckého periodika. V magazínu samozřejmě najdete další velmi zajímavé a inspirativní čtení pro prázdninové dny. ■

OBSAH

MICHAL HORÁK / str. 4 ▶ 8

DAVID HOREJŠ

str. 10 ▶ 12

MARTINA VRBICKÁ

str. 22 ▶ 24

TOMÁŠ ČERMÁK

str. 14 ▶ 18

JIŘÍ ZIKMUND

str. 28 ▶ 34

Vydavatel: TN Média s. r. o., Branická 213/53, 147 00 Praha 4, IČO: 28847229, MK ČR E 23744, **Sídlo redakce:** Malšovická 821/1 Hradec Králové 9, 500 09, www.salonkyhk.cz, **Redakce:** Tomáš Kulhánek, tel.: 739 513 184, e-mail: tomas.kulhaneck@salonkyhk.cz, Michal Bogán, tel.: 734 545 423, e-mail: michal@salonkyhk.cz, Hynek Šnajdar, tel.: 734 457 697, e-mail: hynek@salonkyhk.cz, **Obchod, inzerce:** Monika Klíkarová, e-mail: monika@tn-media.cz, tel.: 733 353 695, **Grafika:** Michal Krieger, **Jazyková korektura:** Hedvika Landová, **Distribuce:** vybraná distribuční místa, **Tisk:** Tiskárna PRATR a. s., Náchodská 524, Trutnov, **Sazba:** TN Média s. r. o., **Číslo ISSN:** ISSN 2694-7757, **Četnost:** měsíčník, **Počet výtisků:** 8 000, **Regionální mutace:** Královéhradecko, **Titulní strana:** Tony Košař.

INZERCE

Salonky

MAGAZÍN, VE KTERÉM MŮŽETE INZEROVAT

PR ČLÁNKY | INZERCE

Monika Klíkarová | e-mail: monika@tn-media.cz
tel.: 733 353 695

Univerzitní ombudsmanka
Laromazá 60iltecká

Nejlepší tvůrci
Hradec Králové – moje město

Písnička, kterou vytvořím, mě musí bavit

HYNEK ŠNAJDAR,
FOTO: TONY KOŠAŘ, ANNA BARLOTTI

Narodil se v Hradci Králové, pochází z Vysoké nad Labem a ve svých šestadvaceti letech má na svém kontě už tři alba. Písničkář Michal Horák, autor nepřeslechnutelného hitu Hej teto!, se hudbě věnuje od útlého dětství, vyhrál několik talentových soutěží včetně kategorie Objev roku v anketě Zlatý slavík a od čtrnácti let koncertuje. Navíc byl dvakrát hostem Všechnopárty, zábavné talk show Karla Šípa. Vystudoval také Pedagogickou fakultu Karlovy univerzity a pedagogice se věnuje, i když v omezené míře, i nadále. „Škola mě naštěstí nikdy neomezovala natolik, abych musel u muziky dávat nohu z plynu,“ řekl v rozhovoru pro Salonky.

Na vašem webu stojí, že jste Michal a písničkář, je vám 26 let, ačkoliv prej vypadáte na padesát. Jak tomu mám rozumět?

Přišel s tím můj kolega, písničkář Pokáč, který si ze mě dělal srandu, že jsem starej mladej. Když jsme spolu jezdili po koncertech autem, pouštěl jsem mu Beatles, Kinks nebo Doors a on mně nové popové věci. Takže tak to vzniklo, mně to přišlo vtípné, proto jsem to na web zařadil jako úvodní větu. Od té doby se to se mnou tak trochu táhne.

Nedávno jste byl už podruhé jako host ve Všechnopárty, zábavné talk show Karla Šípa. Jak a kdy jste se tam dostal poprvé a proč si vás pozval znovu?

Poprvé mě pozval v roce 2019, protože se mu líbila moje písnička Hej teto!, kterou víceméně náhodou objevil v době, kdy jsem ji vydal. Tehdy se rozhovor hodně motal kolem tohoto songu, v němž jsem byl tím, kdo zabil křečka, a to mi už nikdo neodpáře, což mi vůbec nevádí. Jde o vtípnou písničku, příznačnou pro moji tvorbu. Když si mě pozval podruhé, proběhlo mi hlavou, jestli to má nějaký důvod. Myslím si, že jsem se mu do pořadu hodil, a navíc, jak řekl, dobře se mu se mnou povídalo.

Taková nabídka se zřejmě neodmítá.

Na Všechnopárty je zajímavé, že z devadesáti procent jsou hosté menší legendy než Karel Šíp a on je jako textař velká legenda české popové scény. Proto jsem neváhal a přijal jsem i druhou nabídku.

Na Všechnopárty byl osobně přítomen i váš tatínek. Co říkal na Šípův výrok, proč ve Vysoké nad Labem nepostaví školu, když je tam dvacet let starostou, abyste jako vystudovaný učitel měl kde učit?

Táta je extrovertní člověk se smyslem pro humor, který nemá problém s tím, když je na něj upřená pozornost. Přijal Šípovu poznámku perfektně.

V talk show jste naznačil, že vám účast v ní zajistila kariéru. Byla to nadsázka, nebo jste to myslel vážně?

Myslím si, že na tom něco bude. V tomto ohledu jsem měl vždycky štěstí na lidi, kteří mi, když jsem začínal, naprosto nezištně pomohli. Byl to třeba Tomáš Klus, který mě v roce 2014 vzal na turné, nebo se součástí mého klipu nezištně stali herci Tomáš Hanák nebo Milan Šteindler. Dnes už jde vše víceméně samospádem, roli písničkáře se naplno věnuji už dvanáct let.

Co nebo kdo vás přivedl k hudbě?

Vliv na to mělo prostředí, kde jsem vyrůstal. I když

naše rodina není vůbec hudební, já i moje sestry jsme chodili na klavír, navíc jsme měli doma piano Petrof, na které jsem hrál od malička. Později jsem začal hrát i na kytaru. Když se na to dívám zpětně, vůbec jsem si tehdy nepřipouštěl, že bych dělal něco jiného než muziku. Kromě toho jsem se věnoval i divadlu, které s hudbou často souvisí. V dětství mě také fascinovali lidé, kteří byli v hudbě úspěšní. Byl to nějaký můj vnitřní hnací motor a zároveň přirozená volba.

Jaký byl váš další vývoj?

Do zhruba jedenácti let jsem zkoušel různé cesty a potom nastal zlom, když jsem objevil Beatles, což mi úplně změnilo život. Byl to moment, kdy jsem objevil druhou tvář hudby, kterou jsem neznal. Tenkrát jsem souběžně poslouchal také Karla Kryla. Tyto dva vlivy se setkaly a způsobily, že jsem v té době začal intenzivně psát své vlastní písničky.

Nakonec se vaše hudební cesta přece jen vyplatila. Vyhrál jste několik talentových soutěží a od čtrnácti let koncertujete. Vaše úsilí se tedy zúročilo.

Nedávno při majálesu v Olomouci se mě jeden mladý kluk ptal, co bych doporučil začínajícím umělcům nebo písničkářům. Odpověděl jsem mu, že když se nedostaví úspěch hned, člověk má sklon hledat jednodušší cestičky, což se nemusí vyplatit. Je proto důležité nenechat se odradit tím, když hned nepřijde úspěch, být trpělivý, hlavně si stále jet to svoje a zůstat tomu věrný. Pak přijde ten krásný pocit, když se člověk prosadí a je pochválený za to, co jde přímo z něj.

Řekl jste, že lítáte z žánru do žánru, ale myslíte si, že to je všechno hlavně folk.

Tato moje definice vznikla spíše z nouze, protože se mě všichni ptali, co hraju. Odpovídal jsem, že folk. Měl jsem ho v krvi odjakživa a byla v tom i touha něco vyprávět. Je to jazyk, který je mi nej-přirozenější. Folk je kromě toho od slova lid, takže je v tom něco lidového, civilního a mé písničky stojí na textu. U hudby, do které text obleču, si ale nedávám žádné limity a žánry se vlastně prolínají.

V roce 2021 jste vyhrál v kategorii Objev roku v anketě Zlatý slavík a o rok později jste byl nominován na hudební Cenu Anděl v téže kategorii. Byl to signál, že byste se měl hudbě věnovat výhradně, i když jste vystudoval Pedagogickou fakultu Karlovy univerzity a pedagogice se věnujete i nadále?

Škola mě naštěstí nikdy neomezovala natolik,

abych musel u muziky dávat nohu z plynu. V momentě, kdy bych cítil, že mě v tom škola omezuje, bych asi přemýšlel jinak. Jsem ale šťastný, že to šlo skloubit, je dobré mít něco, co člověka drží nohama na zemi, nějakou druhou polohu. Pedagogika mi totiž nabízí zapojit druhou část mozku a využít schopnosti i dovednosti toho, co učím, a to je hudební teorie. Je to taková očista, protože hudební branže je v něčem hodně zrádná. Jde o drogu, která se nesmí dostat úplně pod kůži, protože se může stát, že se v tom člověk utopí.

O čem jsou vaše písničky? Z čeho vycházíte a co je pro vás klíčové?

Pravidlo číslo jedna je, že písnička, kterou vytvořím, musí bavit mě samotného. Moje tvorba odráží to, co poslouchám. Jsem totiž velmi aktivní posluchač hudby na Spotify a můj playlist obsahuje především zahraniční písničky. Když mě některá z nich osloví, rozeberu si pocit, který mě při poslechu provází. Inspiruje mě to k tomu, že napíši vlastní písničku s tématem z mého života, z okolí nebo spojenou s nějakou historkou či příběhem.

Máte také pocit, podobně jako pan Šíp, že píseň Hej teto! je váš největší hit, nebo už je nějaké další překonaly?

Písnička Hej teto!, jak už jsem zmínil, je o křečkoví, který sežral magnet, přísál se k topení a umřel. A já vlastně říkám, hej teto, já ho zabil. Stal se z ní hit, který doprovodil i úspěšný videoklip. Pokud

se podíváme na streamování, hodně poslouchané jsou také písničky Voda už je svařená, Rande, Ne-konfliktní typ a V 7:25. Fenomémem je i písnička Prsa. Řekl bych, že už vzniklo hodně dalších populárních songů, a nepřipadám si už jen jako interpret jedné známé písničky.

Od roku 2019 jste natočil tři alba, tedy každý druhý rok jedno. Kam jste se posunul?

Album Michalovo cédéčko byl náš první velký společný projekt se Supraphonem. Ze sedmi let, co jsem psal texty a koncertoval, jsme vzali čtrnáct písniček. Něco se nahrávalo u mě doma, něco ve studiu, každá písnička je jiná, je to takový sběr. Na albu je už například zmíněná píseň V 7:25, která je nejstarší, protože jsem ji napsal v patnácti letech, ale stále ji hrajeme. Druhé se jmenuje Michalbum a je složené z písniček, jež vznikly během dvou let. To už byl takový kultivovanější sběr. Třetí, zatím poslední album, má název Ideální čas se nezbláznit. Pracovaly na něm legendy české hudební scény, jako jsou špičkový klavírista Honza Steinsdörfer ze skupiny Chinaski nebo Jenda Vávra z kapely Jananas, který je textařem Ewy Farné. Díky tomu má album tvar a drží dobře pohromadě. Vše na sebe navazuje, dává to smysl, zvukově je sjednocené a zároveň žánrově pestré. Je dál než předchozí dvě a jsem na něj pyšný.

Co určilo ten ideální čas k nezbláznění se?

Název vznikl z písničky, která je jeho součástí. Tvořil jsem ji společně se zpěvákem, baskytaristou, skladatelem a textařem Kubou Rybou, zakladatelem skupiny Rybičky 48. Inspirací byl syndrom vyhoření, protože to bylo téma nejen u nás v rodině, ale také v nejbližším okolí. Je to takový fenomén dnešní doby, o kterém se možná moc nemluví. Když jsme vymýšleli název, říkali jsme si, že album představuje pohodu, je v něm i nepravoplánový humor a nadsázka. Název Ideální čas se nezbláznit celé album, při němž si lze odpočinout, pěkně lemoval.

Vydal jste také několik singlů, jejichž zhlédnutí na YouTube přesáhlo hranici 40 milionů, a navíc máte přes 120 tisíc posluchačů měsíčně na Spotify. Je to pro vás dostatečná zpětná vazba, že jste oblíbený a vyhledávaný interpret?

Bylo to pro mě velké zjištění, že jedna věc je poslouchanost na YouTube nebo Spotify a druhá, jak jsou na koncertech aktivní fanoušci. Já to mám našťastí v obou sférách vyrovnané.

Víkend
elegance 2024

13.–14. 9. 2024
Hradec Králové

Vstup je zdarma

Program

pátek 13. 9. 2024

START RALLY – Pivovar BERÁNEK Stěžery

11:00–13:00 výstava soutěžních historických vozů a supersportů
13:00 START RALLY & soutěž závodních vozů
14:30 předpokládaný odjezd posledních vozů na trať

sobota 14. 9. 2024

FESTIVAL ELEGANCE – Jiráskovy sady Hradec Králové

10:00–12:00 příjezd vozů CÍL RALLY
12:00–13:00 komentované prohlídky vystavených vozů
13:00 vystoupení Filharmonie Hradec Králové
13:30 módní přehlídka Daniela models
14:30 vystoupení Filharmonie Hradec Králové
15:00 módní přehlídka Daniela models
15:30–16:30 komentované prohlídky vystavených vozů
17:00 slavnostní vyhlášení VÍKEND ELEGANCE
18:00 zakončení akce

vikendelegance.cz

Píší vám fanoušci?

Člověk je součástí neustálé komunikace. Mám u sebe mobil a pořád mi tam přicházejí nějaké zprávy. Já ty lidi mám rád, tak často na dotazy odpovídám, ale je to trochu vyčerpávající.

Vystupujete v současné době sám, nebo hlavně s kapelou?

Většinou už s kapelou, kterou tvořím já, kdy hraju na kytaru nebo na klavír, dále bubeník, basák a houslista. Na menších koncertech hraju sám nebo v duu s houslistou. Všichni v kapele jsou geniální muzikanti a moji nejlepší kamarádi, s nimiž se znám od dětství. Myslím, že nám to dohromady velmi dobře funguje.

Mohl byste říci něco k vašim společným vystoupením s hradeckou filharmonií?

Před rokem a půl se mi ozvala Martina Součková, což je pořadatelka hradeckého festivalu Na jednom břehu, která mi tehdy společně s dnešním ředitelem filharmonie Vladimírem Šrámkem navrhla společný koncert s filharmonií. Nakonec se uskutečnily letos v dubnu dva. Příští rok máme v plánu je opakovat ve více městech republiky. Musím přiznat, že jsem byl před společným koncertem více nervózní než před státnicemi na vysoké škole, protože je to velká zodpovědnost. Všem předcházela ohromná příprava, rozepsání partitury, hodiny diskuzí s úžasným muzikantem Honzou Lstibůrkem, který to celé skvěle a originálně zaranžoval. Zajímavé bylo propojení mé civilnosti s klasickým přístupem filharmonie. My-

slím si, že to do sebe moc hezky zapadalo, byla to pro mě skvělá a zajímavá zkušenost.

Máte za sebou tři alba, připravujete už čtvrté?

Přiznám se, že další album zatím neplánuji, ale je možné, že za půl roku to bude vše jinak. V červnu jsme dali život jednomu singlu. Chtěli bychom také na podzim vydat záznam z koncertu s filharmonií.

Kde vás letos mohou fanoušci slyšet?

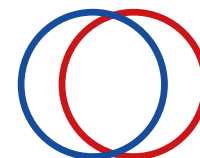
Koncertů bude hodně. V červenci například vystoupíme na Šenovských slavnostech, Country festivalu Pecka, Folkovém Mostě, v srpnu třeba na Houmrfest Open Air v Jiřkově u Rumburka, na Starodávném jarmarku v Rožnově pod Radhoštěm, ale i na festivalu v rumunském Banátu a na dalších místech, která lze najít na mých webových stránkách www.michalhorak.eu. Také se připravujeme na podzimní koncerty v českých centrech v Americe. V samotném Hradci Králové vystoupíme 14. března příštího roku.

Cítíte se ve Vysoké nad Labem stále doma?

Myslím, že Vysoká i Hradec jsou stále mým domovem a bude to tak pořád.

Jste hradecký rodák. Jaký máte vztah k městu?

Hradec, kde jsem prožil klíčové okamžiky svého života, mám moc rád a hrdě se k němu hlásím. Z mého pohledu má ohromný potenciál, který asi ale není úplně využitý, i když je snaha s tím něco dělat, aby to ve městě více žilo. Druhou stranou této mince je, že je v Hradci klid, který mám rád. ■

TECAM
PCV

DODAVATEL MATERIÁLU PRO VÝSTAVBU
A ÚDRŽBU INŽENÝRSKÝCH SÍTÍ.

MATERIÁL PRO VELKÉ STAVBY
I DROBNÉ ODBĚRATELE.

KAŽDÉMU ODBĚRATELI NABÍZÍME
MATERIÁL V NEJVYŠŠÍ KVALITĚ.

ŠIROKÁ SÍŤ POBOČEK

Praha ■ Brno ■ Ostrava ■ Olomouc
Hradec Králové ■ Plzeň ■ Liberec ■ Chomutov
České Budějovice ■ Karlovy Vary

www.tecampcv.cz

Udělám vše pro to, abych v Hradci zůstal co nejdéle

Hradečtí fanoušci měli na jaře opravdu mnoho důvodů k radosti. Trenérské otěže po Václavu Kotalovi převzal David Horejš a rozjetí Votroci začali šlapat jako hodinky. Série vítězství vyhoupla tým hrající o záchranu do bojů o Evropu a jen jeden vítězný zápas nakonec dělil Východočechy od vytoužené mety – kvalifikace Evropské konferenční ligy. Podařilo se Davidu Horejšovi během krátké letní pauzy odpočinout si od fotbalu? Kterého špičkového trenéra na právě probíhající Euru bedlivě sleduje? A stihl se už stát alespoň trochu Hradečákem?

📷 MATĚJ HOLAŇ, FOTO: MILOŠ THOMES

Volného času po konci sezóny příliš nebylo, stihl jste si odpočinout od fotbalu?

Stihl, samozřejmě. Je pravda, že dovolená příliš dlouhá nebyla. Na druhou stranu jsem rád, že jsme hráli tak dlouho, protože jsme mohli bojovat o Evropu. Věřím, že během těch dvou týdnů si kluci dokázali odpočinout a vyčistit hlavu. Jak jsem měl

možnost vidět, na předsezónní testy přišli plní elánu, takže věřím tomu, že všichni odpočatí jsme.

Jak vy osobně odpočíváte? Máte nějaký způsob, jak si vyčistit hlavu?

Úplně si vyčistit hlavu nelze, ale na takové tři čtyři dny jsem prostě vypnul doma v Budějovicích. Byl to pro mě obrovský relax. Věřím, že jsem odpočatý, cítím se dobře. Zpátky do Hradce jsem se těšil.

Kromě rodiny jste byl během volna hodně v kontaktu i s Jiřím Sabouem. Co říkáte na vaše nové posily?

Ano, s Jirkou si voláme opravdu pořád. Hráče, které jsme přivedli, jsme měli vytipované už v průběhu sezóny, rozhodně jsme to neřešili na poslední chvíli. Jsem velmi spokojen, protože přišli hráči, které jsme tu už delší dobu chtěli. Vedení pro tyto přestupy udělalo maximum. Sice se musíme obejít bez Dana Vašulína, jeho odchod se ale dal očekávat. Nebránili jsme tomu, potřeboval posun v kariéře a zasloužil si ho.

Představíte nám v rychlosti nováčky ve vašem kádru?

Matyáš Vágner je brankář ve velmi dobrém věku, je mladý a pro Hradec je to výhledově skvělý nákup. Matěj Náprstek v Jablonci vstřelil ve 12 zápasech tři góly, o něj jsme také opravdu hodně stáli. Ondru Mihálíka znám z působení v Budějovicích, vím, co od něj čekat, a věřím, že naváže na výkony z jihu Čech. Adama Vlkanovu jsem chtěl, protože je to Hradečák a přináší s sebou obrovskou kvalitu. Tehdy, když odcházel, potřeboval změnu, nakonec si zahrál Ligu mistrů a i za národní tým. Nyní přichází mnohem zkušenější, očekávání jsou velká, ale já věřím, že se s tím popere.

Už nyní máte velmi zajímavé hráče do ofenzivy. Vnímáte to tak, že jste toto léto investovali především do útoku?

Směrem dozadu mužstvo fungovalo. Pro mě je důležité, že tu máme na trvalý přestup Filipa Ciháka. Je to další hráč v dobrém věku a je to výborný stoper. Věřím, že v obraně budeme tak stabilní jako loni, proto jsme se zaměřili na ofenzivní hráče. Ti by měli zvýšit úroveň naší hry, o jejich kvalitách jsme přesvědčeni, a proto k nám přicházejí. Fotbal je o gólech, lidé chtějí vidět hodně branek. Musíme našim skvělým fanouškům něco nabídnout, proto ti hráči přišli, a teď je to o tom, aby se mužstvo dobře sehrálo. Samo to tam ale padat nebude, musíme tvrdě pracovat.

Především v podhrotové oblasti máte teď nabitou. Budou hráči namotivováni bojovat o místo v základní sestavě?

Jsou tu sice Krejčí, Pilař, Vlkanova a Mihálik, ale je tu především i Juliš a další mladí hráči, kteří o sobě v minulé sezóně dali vědět. Chtěli jsme zvýšit úroveň konkurence, aby na sebe hráči navzájem tlačili. Nechceme, aby to tu bylo o jedenácti hráčích, ale o celém týmu. Na závěr bojů o Evropu

nám vypadla spousta hráčů, v tom se snažíme počítat a kádr mít širší.

Co se týče výškových a silových parametrů, bude Daniel Vašulín chybět. Řešili jste interně i toto téma?

Samozřejmě se o tom bavíme. Máme ale i jiné nároky na hráče, musí nám sem správně zapadnout. Dana Vašulína asi těžko nahradíme, byl s fotbalem v Hradci spjatý velmi dlouhou dobu. Udělal tu obrovský progres, dával pravidelně branky. Když se podíváte v lize, ta klasická devítka je celkem nedostatkou zboží. Snažíme se, aby každý přestup dával smysl. Ještě máme v hledáčku jedno nebo dvě jména, tam teprve uvidíme, jak to dopadne.

Sledujete zápasy na fotbalovém Euru? Najde se tam něco, co je i pro vaši práci užitečné?

Určitě se dá z fotbalu na nejvyšší úrovni spousta věcí pro mou práci pochytnout. Euro mě zatím baví, stejně tak mě baví i spousta trenérů, kteří se ho účastní. Mám hodně rád trenéra Němců Nagelsmanna. Těší mě, že padá spousta branek, směrem do ofenzivy je opravdu na co koukat.

Po sezóně skončil u týmu asistent Stanislav Hejkal. Byla nějaká snaha si ho tu v Hradci udržet?

Když jsem sem přicházel, už jsem to od Standy v podstatě věděl, že bude končit. Chtěl jsem, aby tu zůstal alespoň do konce sezóny, protože by to pro mě s Lukášem Váchou bylo bez něj hodně složité. Chtěl bych mu poděkovat, skvěle se mi s ním spolupracovalo. Padli jsme si do noty i po lidské stránce. Nikdy nevíte, jak se věci vyvinou, třeba spolu ještě někdy pracovat budeme.

Je někdo, kdo vás při jarním tažení ligu výrazně překvapil?

V kádru ani ne, ale překvapili mě fanoušci. Musím říct, že opravdu velmi příjemně. Když jsem přicházel, věděl jsem, že tu je fotbalový boom, ale nečekal jsem, že tu fotbal pro lidi znamená tolik. Jsem rád, že jsme jim tím jarem mohli nabídnout radost, kterou jsme prožili všichni společně. Kluci si toho také nesmírně vážili. Nechci vyzdvihovat nikoho konkrétního, nejvíc nás v mých očích zdobil týmový duch. Doufám, že na to v nové sezóně dokážeme navázat.

Vím, že nechcete chválit jedince, ale nedá mi to. Ani raketový vzestup Karla Spáčila vás nepřekvapil?

Musím říct, že Karel asi překvapil úplně všechny. Asi se budu opakovat, ale opět to zmíním. Protože

ten tým fungoval, tak jak fungoval, dal mu možnost vyniknout. Bez fungujícího týmu by nemohl vyčnívat nikdo. Teď bude pro něj důležité, aby na skvělou minulou sezónu navázal.

Je ve vašem kádru někdo, kdo by se mohl v nadcházející sezóně ukázat, stejně jako se to v té uplynulé povedlo právě Karlu Spáčilovi?

Klub teď jde cestou toho, aby se myslelo i na budoucnost, což je vidět i na přestupech, které jsme právě udělali. Myslím, že je to tak správně. Je tu už pouze jeden hráč na hostování, zbytek už patří nám. Čtyři kluci jsou součástí širšího kádru reprezentační jednadvacítky, což je do budoucna také skvělé znamení. Chceme naše hráče posouvat individuálně, ale hlavní je pro nás tým jako takový. Mluví se hodně o Karlu Spáčilovi, ale i Petr Juliš si na konci sezóny řekl výrazně o nějakou pozornost. Hráčům ale stále opakuji, že pro mě není nikdo víc než tým.

Co říkáte na to, že liga letos začíná tak brzy?

To my neovlivníme. Zaměřuji se na věci, které se ovlivnit dají. Je důležité mít dobrou přípravu, máme tam celkem tři zápasy, na každý víkend jeden. Věřím, že nás to nachystá dobře. V každém tréninku pracujeme na věcech, které chceme aplikovat při zápasech. Od toho příprava je, je to něco, co můžeme ovlivnit.

V průběhu sezóny se spekulovalo o odchodu kapitána Petra Kodeše, bude dál součástí týmu?

Pro mě je Petr výraznou osobností a kapitánem,

odvádí tu skvělou práci a hodně tomu vzestupu fotbalu v Hradci pomáhá. Jeho výkony po přesunu do středu obrany byly nadstandardní. Má ještě na rok platnou smlouvu a dostal i nabídku na další prodloužení. Věřím, že kontrakt prodlouží, ke klubu má vztah a jsem opravdu rád, že tu hráč jeho kalibru je.

S čím vstupujete do nové sezóny? Bude umístění do šestého místa vaším cílem?

Já tohle říkám nerad. Nechci totiž, aby to vyznělo nějak namistrovaně, nebo že si hledáme alibi. Mám respekt k soupeřům, jen těžko se právě teď odhaduje jejich síla. Všichni nějakým způsobem posílili. Pro mě je důležité, abychom navázali na ten progres, který jsme předvedli na jaře, a co možná nejvíc se i nadále posouvali.

Blíží se prodej klubu, jak to vy jako trenér vnímáte?

Osobně to neřeším. Jsem informován od lidí z klubu, jaký je vývoj situace, ale není to něco, čím bych se nějak výrazně zabýval. Od svého příchodu jsem velmi spokojen se vším, co se tu děje. Zájem a podmínky pro mě jako pro trenéra jsou na špičkové úrovni, opravdu si není na co stěžovat. V této době považuji Hradec za takzvaný „sexy“ klub a mým úkolem je to udržet. Pro mě je důležité, aby byl o klub zájem, a já se o to starám výkony na hřišti.

Stihl jste se stát za tu dobu, co jste tu trenérem, uvnitř trochu Hradečkem?

Vždycky k tomu místu, kde jste, musíte mít nějaký vztah. I proto jsem hodně stál za příchodem Adama Vilkanovy, který je hradeckým odchovancem. Mám to nastavené tak, že jsem tu teď trenér a udělám pro Hradec maximum. Když vidím, jak fotbalem lidé v Hradci žijí, tak si na sebe vytvářím určitý tlak, protože bych nikdy nechtěl fanoušky zklamat. Výstavbou stadionu se klub dostal na novou úroveň. Když jsem sem přicházel, těšil jsem se na nový stadion a na práci v klubu, ale nečekal jsem, že tu má fotbal takovou tradici. Vážím si toho, že mohu být součástí. Už vím, co pro lidi ve městě Votroch znamená, a je to závazek nejen pro mě, ale i pro naše hráče.

Zní to, jako byste si to tu opravdu oblíbil.

Musím se přiznat, že mě to tu pohltilo. Sotva skončí zápas, už se těším na další víkend. Udělám vše pro to, abych mohl být součástí tohoto krásného příběhu co nejdéle. ■

PERMANENTKY NA SEZÓNU 2024/25

V PRODEJI!

a recyklujeme, představuje velký problém pro živočichy i pro nás.

Jak toto zařízení funguje v praxi?

Používám plazma, což je ionizovaný plyn složený z iontů a elektronů, a je známo, že ve své horké podobě jde o nejrozšířenější skupenství ve vesmíru. Moje zařízení používá tak zvanou studenou plazmu, což je na rozdíl od vzduchu vodivý plyn působící na bakterie několika různými způsoby, nejen chemicky, ale i UV zářením. Na elektrodách uvnitř zařízení hoří plazma a plyn proniká do odpadní vody a zároveň vysoce energetické světlo v podobě zmíněného UV záření působí na chemikálie ve vodě. Plazma tedy pracuje nad hladinou, na hladině a také proniká pod hladinu, kde vodu zbavuje nežádoucích chemických látek.

Při slavnostním udělování cen jste řekl, že jste s tím nápadem přišel v době covidové pandemie a chtěl ho využít ke sterilizaci respirátorů. Jak celý proces probíhal?

Ano, to je pravda. Zajímalo mě, jak studené plazma dokáže zabít bakterie, které jsem používal pro lepší měřitelnost. Ukázalo se, že během tří minut lze zlikvidovat až 98 procent bakterií, a to je určitě úžasné. V covidové době se používaly respirátory, ale byl jich nedostatek. Bylo tedy potřeba je zbavovat bakterií. Respirátory jsou však vyrobené z velmi jemné nanotextilie, se kterou nejde v tomto směru dělat téměř nic. Mým cílem bylo vytvořit dezinfekční metodu, která by byla schopná pracovat s materiály, z nichž jsou vyrobené respirátory. Proto jsem využil ionizovaný vzduch, jenž vytvoří studené plazma a poté pomocí reaktivních částic a iontů zlikviduje bakterie. Ve výzkumu jsem se zabýval vodními filmy, respektive obecně bakteriemi ve vodním prostředí, a snažil zjistit, jakým způsobem plazma vzájemně působí na kapénky, které se na respirátorech usazují.

Jak samotné ocenění, které jste obdržel, vnímáte a co pro vás znamená?

Vnímám ho jako obrovskou poctu a ocenění mého

INZERCE

Cesta k poznání je velmi dlouhá, ale krásná

Studuje třetí ročník Biskupského gymnázia v Hradci Králové, ale jeho ambice sahají mnohem dál. Teprve sedmnáctiletý Tomáš Čermák je totiž velmi nadějný vědec, který je v Ústavu fyziky plazmatu veden jako mladší vědecký pracovník. Je držitelem mnoha prestižních ocenění za svou dosavadní práci. Sestrojil například zařízení určené pro šetrnou dezinfekci, které dokáže za pouhé tři minuty zlikvidovat 98 procent bakterií a umí vyčistit vodu od škodlivých chemických látek. Není to tak dávno, kdy složil na celém světě známé oborové a mezinárodní zkoušky univerzitní úrovně, což by měla být cesta na některou z prestižních světových univerzit. „V současné době se hlásím na Univerzitu Cambridge v Anglii,“ prozradil mladý vědec.

📷 HYNEK ŠNAJDAR, FOTO: ARCHIV TOMÁŠE ČERMÁKA

Tomáši, nedávno jste získal Cenu Učené společnosti České republiky za mimořádnou vědeckou práci s názvem AC Korónový vývoj a jeho vliv na inaktivaci mikroorganismů. Můžete laikům vysvětlit, co je obsahem vašeho výzkumu?

Dnes už víme, že součástí odpadní vody není jen pevný odpad, ale například antibiotika, léky, dro-

gy a hormonální antikoncepce, které mají vliv na nás i na životní prostředí. Proto jsem v souvislosti s mým výzkumem vytvořil zařízení, které tyto chemické látky, jež mají škodlivý vliv na živé organismy, dokáže zlikvidovat. Účinnost je velmi překvapivá a vysoká. Zařízení po několika minutách v plazmě zlikviduje až 75 procent některých antibiotik. My sice dokážeme odstranit bakterie a pevný odpad, ale ten zbytek, který vypouštíme

Orlice park

Dr.Max+
Lékárna

SPORTISIMO

pepco®

ASAT
svět hodinek

orion
tvoríme vaši domácnost

ROSSMANN

SIRIUS
...hvězda pro vaše zvířecí miláčky

KVĚTINOVÝ
KOUTEK

Optika
Doubrava

GECCO
TABAK • TISK

Beauty Nails

orlicepark.cz | Orliceparkshopping | Orlicepark

Váš čas

být spolu

40 MODELŮ
v nabídce

BAZÉNY
již od
599 Kč

 Více než 150 partnerských obchodů Prodejny Praha a Bratislava E-shop www.marimex.cz

Chyby v tisku vyhrazeny. Všechny fotografie jsou pouze ilustrační. Obsah nabídky a ceny se můžou u jednotlivých prodejců lišit.

výzkumu, kdy největší kapacity v této zemi uznaly, že tento výzkum má reálný přínos a hodnotu. Stojí za ním výsledky, stovky hodin strávených v laboratoři, analýz a dat. Navíc jsem cenu dostal v sedmnácti letech, kdy tím bylo přiznáno, že i člověk v tomto věku může něčeho dosáhnout. To je pro mě neuvěřitelná pocta.

V reakci na tuto mimořádnou práci jste byl pozván na mezinárodní konferenci Physics at Nanoscale a nedávno jste ji absolvoval. Kde se konala a co jste si z ní odnesl?

Konference na téma moderní fyziky se konala v hotelu Skalský Dvůr na Vysocině. Mě tam zaujaly nové postupy, kdy lze například chemické reakce pozorovat na videu „téměř“ v přímém přenosu. Odnosl jsem si spoustu poznatků pro svůj výzkum, protože jsem chtěl některé věci udělat, ale nebyl jsem si jistý, jakým způsobem je zpracuji. Díky této konferenci, kde také došlo k výměně důležitých zkušeností, jsem dnes už o něco moudřejší a načerpal jsem inspiraci pro svou další práci.

Mimo jiné jste také složil na celém světě známé mezioborové zkoušky Advanced Placement. Je to cesta, jak se dostat na některou prestižní zahraniční univerzitu?

To je přesně můj cíl.

Která univerzita by připadala v úvahu?

V současné době se hlásím na Univerzitu Cambridge v Anglii a zároveň dlouhodobě perfektních výsledků dosahuje i Stanford University ve Spojených státech amerických. Mně je však americká mentalita trochu vzdálenější, takže více tíhnu k Anglii.

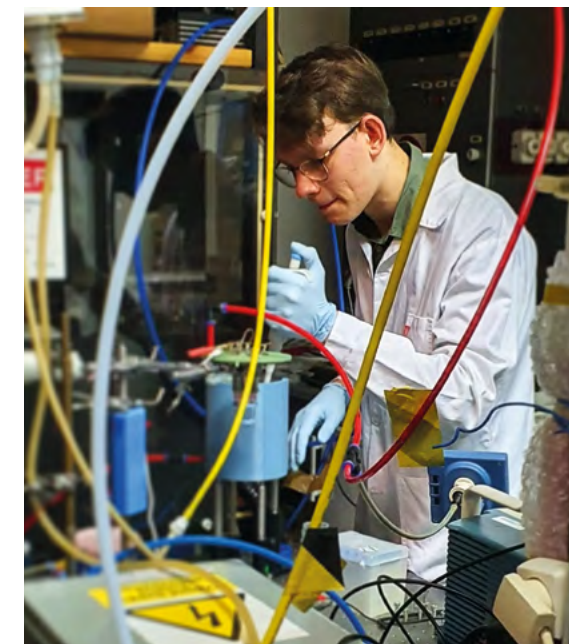
Podařilo se vám uspořádat vědeckou expedici na téma Radiční mapování a gamma spektrometrie půdy CHKO Žďárské vrchy. Co bylo jejím smyslem?

Doma v garáži jsem sestavil funkční přístroj, který se jmenuje gamma spektrometr a je schopný analyzovat, který konkrétní prvek radiaci vyzařuje. Po černobylské katastrofě došlo ke spadu radioaktivního materiálu na naše území. Zajímalo mě, jak to vypadá v tomto ohledu dnes ve Žďárských vrších, což byla jedna z lokalit, které byly tehdy více zasažené. Moje tamní expedice se zabývala tím, že jsme s mým přístrojem procházeli toto území, vytvářeli mapu jednoho lesa a zároveň prováděli měření radiace v půdě. Vše se konalo ve spolupráci se Státním úřadem pro jadernou bezpečnost a Jihočeskou

univerzitou v Českých Budějovicích. Z výzkumu bych měl do budoucna připravit článek, který by se měl zabývat tím, jakým způsobem jde využít amatérskou spektrometrii k mapování radiace.

Hodně se v současné době mluví o umělé inteligenci. Je cestou k vědecké budoucnosti?

Od ledna letošního roku jsem oficiálně výzkumným stážistou Fyzikálního ústavu Akademie věd České republiky a zabývám se tím, jakým způsobem vytvořit umělou inteligenci, která bude pracovat spíše jako mozek než jako klasický počítač. Jsem přesvědčen, že umělá inteligence má velkou budoucnost a posouvá se v mnoha oborech neuvěřitelnou rychlostí. Musím ale říci, že bude jenom tak dobrá, jaké informace od nás dostane. Momentálně je to opravdu velmi dobrý pomocník, ale možnosti jejího rozvoje jsou dnes opravdu nekonečné.

Je vám teprve sedmnáct let a máte už velmi dobře našlápnuto v oblasti vědeckého výzkumu. Kdy se u vás tyto sklony objevily, co k nim vedlo a proč jste se rozhodl, že se budete ubírat tímto směrem?

Jsem autistické dítě, i když v současné době se to už tak neprojevuje a moje oblíbená otázka od dětství byla Proč?. Touto otázkou se totiž vždy nejvíce

dozvíme. Vědecká zvědavost se u mě začala projevat skutečně ve velmi útlém věku. Později jsem se sám sebe ptal, co budu každý den dělat v čase, kdy mi skončí školní výuka. Probudily se ve mně ambice spojené se zvědavostí a vášní pro vědu, tak jsem si řekl, že bych mohl začít něco zkoumat. Načernal jsem znalosti z mezinárodních kurzů a pustil se do toho. Byl to poměrně nekonečný boj v přesvědčování okolí, že i v tomto mladém věku se dá něco dokázat. Proto jsem každému, kdo mě snahy podpoří, velice vděčný. Mezi tyto lidi patří docent Tomáš Homola, který si jako neuvěřitelně osvěcený a odvážný člověk všiml mého potenciálu. Zajistil mi podporu Ústavu fyziky plazmatu Akademie věd České republiky, kde jsem měl možnost využívat laboratoře, ale poté také Jihočeské univerzity a Masarykovy univerzity v Brně, kde působí. Byl velmi překvapen, jak jsem svůj výzkum dokázal zpracovat a kolik nových věcí objevit. Došlo to tak daleko, že Ústav fyziky plazmatu chce můj článek týkající se mého výzkumu publikovat v jednom prestižním odborném americkém časopisu.

Co vás na výzkumné práci baví především? Je to zároveň poznání a dobrodružství?

Je v tom radost z bádání. Máte hodně problémů, které řešíte, a pak přijde skutečně krásný pocit, když je vyřešíte. Cesta k poznání je sice velmi dlouhá, ale krásná. Jsou v tom emoce a je to zároveň dobrodružství. Je to nádherný pocit, že jsem něčemu pomohl, když jsem vymyslel něco, co se dá v praxi smysluplně využít. Je to zadostiučinění a zároveň motivace k dalším výzkumům.

Jakou odevzu přátel a rodiny mají vaše úspěchy?

Nevýhodou toho, co dělám, je, že jde o osamělou činnost. Dostává se mi ale podpory od kolegů, přátel nebo z komunity Středoškolák roku, což je soutěž sdružující nejaktivnější středoškolské studenty. Podpora rodiny je naprosto skvělá a mám k ní hluboký obdiv, že má se mnou trpělivost.

Zmínil jste, že jste autistické dítě. Máte s tím nějaké problémy ve svém okolí?

Já říkám, že naše autistické mozky jsou úžasné, protože máme neuvěřitelnou schopnost učit se, vzájemně na sebe působit a být kreativní. Bohužel je tady ale pořád jakýsi stereotyp takové lidi odstavit na vedlejší kolej. Určitě by bylo lepší vstoupit se do role autisty a snažit se ho pochopit. To je možná cesta, jak takového člověka začlenit do společnosti.

Čeho byste chtěl v budoucnosti dosáhnout?

Mým celoživotním mottem je, že chci ve svém výzkumu spojovat soukromou a akademickou sféru, aby vědecké výsledky nezapadly a daly se prakticky využít v soukromé oblasti.

Jak už bylo řečeno, získal jste v mladém věku mnoho cen. Je vaším snem ta nejvyšší – Nobelova cena?

Určitě by mě to hodně potěšilo. Není to ale úplně můj cíl. Nedělám výzkum pro výzkum a usiluju, jak už jsem řekl, o jeho praktické využití.

Jste znám jako mladý vědec. Věnujete se bádání na sto procent, nebo máte ještě nějaké jiné zájmy?

Kromě výzkumu se věnuji aktivitám, jak pomoci ostatním studentům a spolužákům ve studiu. Vytvořil jsem totiž web vypisky.com, který shromažďuje mé materiály, které vznikly v posledních sedmi letech. Web obsahuje to nejpodstatnější z mého studia, které mě baví a naplňuje. Snažím se tam prolínat svůj kontextuální mozek, protože všechno souvisí se vším. ■

Zažít naposledy koncert Lucie v původní sestavě

Hudební festival Hradý CZ je neodmyslitelně spojený s letními prázdninami již mnoho let a také letošní 19. ročník tradičně nabídne přehlídku nejpobulárnějších tuzemských interpretů, kteří se na dvou podiích představí na osmi hradních zastávkách po republice.

Festival odstartuje v pátek a sobotu 12. a 13. července na hradě Točnicku a dále bude letní šňůra pokračovat každý následující pátek a sobotu v osmi různých krajích v Čechách a na Moravě. Zastávkami budou Kunětická hora 19. a 20. července, dále Švihov, Rožmberk nad Vltavou, Veverří, Hradec nad Moravicí, Bouzov a své letošní putování festival uzavře symbolicky na konec prázdnin 30. a 31. srpna na Bezdězu. V ceně sobotního lístku na festival je vždy vstup na prohlídkové okruhy hradu zdarma.

Největším lákadlem budou letos exkluzivní koncerty legendární Lucie, nejpobulárnější tuzemské kapely posledních několika dekád, o kterou pořadatel usilovali mnoho let a která v rámci festivalu odehraje posledních osm koncertů v původní sestavě s Davidem Kollerem! Stejně tak se letos v létě představí pouze na Hradech CZ zpěvák Daniel Landaa kapela Chinaski. Mezi další známá jména v programu budou patřit např. Míg 21, Vypsaná Fixa, UDG, Jelen, Lucie, Marcell, fiedlerski, UDG, Visací zámek, Vypsaná fixa, Čechomor, Mother's Angels, Daniel Landa

Hradý CZ zahrají také ska matadoři Fast Food Orchestra, indie-popoví Brixtn, zpěvák a producent Marcell, fiedlerski či šumperská sestava Byt číslo 4.

Pořadatelé vyslyšeli přání návštěvníků a festival letos zcela poprvé nabídne zvýšený komfort v podobě zastřešených ploch se sezením. Tradičně nebude chybět páteční karneval se soutěží o nejlepší masky, placené VIP plus a VIP kempy na úrovni klasických moderních kempů se sprchami a splachovacími toaletami, non-stop recepce a cateringovými službami, úschovny kol a zavazadel nebo klasické stanové městečko zdarma. Podrobnější informace a novinky na www.hradycz.cz. ■

Interpreti: Horkýže Slíže, Míg 21, The Agony, Trautenberk, Brixtn, Byt číslo 4, Fast Food Orchestra, Chinaski, Jelen, Lucie, Marcell, fiedlerski, UDG, Visací zámek, Vypsaná fixa, Čechomor, Mother's Angels, Daniel Landa

Termíny a místa:

12.–13. 7. Točník
19.–20. 7. Kunětická hora
26.–27. 7. Švihov
2.–3. 8. Rožmberk nad Vltavou
9.–10. 8. Veverří
16.–17. 8. Hradec nad Moravicí
23. – 24. 8. Bouzov

ROZVOZ ZDRAVÝCH SPECIALIT

Vaříme zdravá jídla z čerstvých a kvalitních surovin, která vám zdarma rozvezeme.

Obědy / Polévky / Dezerty / Celodenní menu

www.rozvozsPECIALIT.cz

Stavba budovy muzea, Josef Kotěra, 1910

Hradec Králové

✎ JAN JAKL, FOTO: SBÍRKA MVČ

Salonem republiky

V letech 1765 až 1789 byl Hradec Králové na příkaz císaře Josefa II. přestavěn na vojenskou pevnost, která vzhledem ke své mohutnosti změnila nejen vzhled města, ale i celé okolí. Přestože byla pevnost vynikajícím technickým dílem, její vojenský význam nepřetržitě klesal, takže na konci 19. století byla zrušena.

Veškeré pozemky včetně hradeb a budov přešly podepsáním transakční smlouvy v roce 1893 do majetku města. Tímto aktem byly vytvořeny všechny předpoklady pro architektonické obrození města. Prozíravost jeho tehdejších představitelů se projevila už v roce 1884, kdy byla vypsaná na tehdejší dobu ojedinělá mezinárodní soutěž na regulační plán města. Podmínkou bylo založení nových částí města s využitím všech vymožeností moderního stavitelství. Další aktualizované plány byly podkladem pro výstavbu moderního Hradce Králové.

Určující vliv na prosazení nového vývoje měla osobnost starosty Františka Ulricha (1859–1939), který v této funkci působil od roku 1895 až do roku 1929. Už v 90. letech 19. století se podařilo reali-

zovat výstavbu několika významných veřejných budov v okolí historického jádra a na Pospíšilově třídě. Úroveň hradecké architektury před první světovou válkou výrazně ovlivnil zakladatel moderní české architektury Jan Kotěra, který svou tvorbou inspiroval celou mladší generaci architektů tvořících v Hradci Králové až do 30. let 20. století. Zásadní stavbou charakterizovanou přechodem od secese k moderně byla Kotěrova budova muzea postavená v letech 1909 až 1912.

Po krátké přestávce způsobené první světovou válkou pokračoval stavební vývoj výstavbou nového centra Hradce Králové na pravém břehu Labe, kde

Návrh Ulrichova náměstí, 1925, Josef Gočár

vznikly ucelené urbanistické soubory s vynikajícími stavbami předních českých architektů. Vedoucí osobnosti v otázkách územního plánování se od poloviny 20. let stal významný český architekt a žák Jana Kotěry Josef Gočár. Jeho regulační plán z let 1926 až 1928 splnil náročná očekávání a stal se pevným základem pro další stavební rozvoj města. Gočár navrhl obklopit staré město pásem zeleně, nové čtvrtě rozčlenil do pěti sektorů oddělených navzájem klidovými pásy a spojených se starým městem vždy jednou komunikací.

Regulační plán předepisoval i výšková řešení jednotlivých domů, počet pater, úpravu dvorů a zahrad. Tento regulační plán Josef Gočár postupně naplňoval také svými projekty, z nichž některé vstoupily do dějin moderní české architektury. Z Gočárových prostorových koncepcí vycházeli i další architekti, kteří zde vyprojektovali desítky kvalitních objektů. Z dlouhé řady architektů, kteří se na výstavbě města podíleli, jmenujme alespoň Václava Rejchla, Jana Rejchla, Oldřicha Lisku, Josefa Fňouka nebo Bohumila Waiganta.

Vedení města podporovalo nejen veřejné budovy a bytovou výstavbu, ale také realizaci nových komunikací, mostů, nábřeží, náměstí, zakládalo parky. V roce 1929 se starostou stal Josef V. B. Pilnáček (1877–1949), který se zasloužil o dokončení urbanistické koncepce měst a navázal tak úspěšně na svého předchůdce Františka Ulricha. Stavební činnost v Hradci Králové ve 20. a 30. letech měla ohlas doma i v zahraničí. Příjízďeli sem zástupci řady měst, aby poznali metody zdejší výstavby, představitelé města byli zváni na mezinárodní kongresy

Výstavba kostela Církve československé husitské a Ambrožova sboru, Josef Gočár, 1926

Regulační plán Hradce Králové, 1928, Josef Gočár

REGULACE KRÁL. HRADCE KRÁLOVÉ 1:2000

o urbanismu. Město, dosud malé svým rozsahem, se změnilo v moderní metropoli severovýchodních Čech a získávalo velkoměstský ráz a oprávněnou pověst Salonu republiky.

Hradec Králové jako Salon republiky můžete zažít v královéhradecké muzejní expozici muzea Cesty města. ■

Ľhovýchodní část Ulrichova náměstí, po roce 1935

Za jeden rok zachráníme 300 tun potravin

Osamělí senioři, matky samoživitelky, lidé v azylových domech nebo děti v dětských domovech po celém Královéhradeckém kraji, těm všem pomáhá Potravinová banka Hradec Králové. Organizace, která funguje od roku 2015, ročně podpoří přes osm tisíc lidí v nouzi. Z velkého skladu, který se nachází ve Svobodných Dvorech a najdete v něm tuny trvanlivých potravin, vyjíždí také od loňského roku pracovníci Potravinové banky s mobilní výdejnou do 17 obcí napříč krajem. Pro Hradečáky v nouzi pak potravinové balíčky vydávají dvakrát týdně v jednom z kiosků na Pražském mostě. Kromě trvanlivých potravin, které lidé darují zejména během pravidelných potravinových sbírek, dostávají lidé v nouzi v balíčku i čerstvé pečivo nebo ovoce. Potravinová banka je získává od obchodních řetězců. „V roce 2023 jsme takto zachránili 299 tun potravin, které by jinak skončily v koši. Dlouhodobě spolupracujeme s většinou velkých obchodních řetězců,“ říká v rozhovoru pro Salonky projektová manažerka Potravinové banky Hradec Králové Martina Vrbická.

☛ TOMÁŠ KULHÁNEK,
FOTO: ARCHIV MARTINY VRBICKÉ

Jak dlouho už Potravinová banka Hradec Králové funguje?

Od roku 2015. Dlouho jsme ale fungovali v daleko

menších prostorách pod záštitou oblastní charity. Vlastní budovu máme až od letošního roku. Aktuálně máme tento velký sklad v Hradci Králové a jeden menší v Trutnově. Dohromady máme deset zaměstnanců. Jsou to řidiči, administrativní pracovníci a pracovníci skladu.

Máte představu, kolik potravin tady ve skladu ve Svobodných Dvorech skladujete?

Nedokážu to úplně přesně říct. Každoročně máme na jaře a na podzim sbírky potravin, kdy vybereme velké množství potravin, které pak v převážné většině právě tady uskladníme. Teď na jaře to bylo téměř 23 tun.

Funguje to tak, že během sbírky získáte trvanlivé potraviny, které pak distribuujete během dalšího půl roku?

Přesně tak. Při sbírce potravin získáváme jednoznačně největší množství potravin. Navíc se jedná o opravdu široké spektrum potravin. Po sbírce většinu těch potravin přivezeme sem do skladu a potom je postupně distribuujeme lidem v nouzi přes naše partnerské organizace.

Kdy se uskuteční další plánovaná sbírka?

Nejbližší sbírka potravin se koná 23. listopadu. Vždycky je podzimní a jarní sbírka.

Kdo vlastně může využít pomoc potravinové banky?

Spolupracujeme se zhruba 90 partnerskými organizacemi, což jsou typicky charity, dětské domovy, domovy pro seniory nebo třeba organizace

starající se o pěstounské rodiny. Od loňského léta máme ještě navíc výdejny potravinové pomoci, které jsou cílené na pomoc jednotlivým lidem v nouzi. V nich vždy spolupracujeme s obecními úřady, kde nám na sociálním odboru vytipují lidi v nouzi a objednájí si pro ně u nás takový balíček. V tom balíčku lidé v nouzi najdou menší zásobu trvanlivých potravin, čerstvé ovoce i zeleninu a pečivo. Každý den máme jinou rozvozovou trasu, jezdíme ale do obcí po celém kraji. V některé obci vytipují například patnáct osob, v jiné třeba jen pět. Jedná se o projekt, který je financovaný z Evropské unie. Za ten necelý rok jsme takto vydali necelých šest tisíc balíčků.

Víte, mezi kolik lidí jste ty balíčky rozdělili?

Za necelý rok fungování výdejen jsme takto podpořili 479 lidí. Podstatná část z nich se k nám opakovaně vracela. Pokud k tomu přičteme i klienty našich partnerských organizací, ročně podpoříme přes osm tisíc lidí.

Pokud by měl například nějaký senior zájem o vaši pomoc, co by měl udělat?

Pokud není klientem některé z našich partnerských organizací, musí se spojit se sociálním odborem na svém obecním úřadě. Tam dostane unikátní kód, na základě kterého pak od nás dostane ten potravinový balíček.

Kromě mobilních výdejen existuje přímo v Hradci výdejna kamenná. Jak funguje?

Výdejnu najdete v jednom ze čtyř kiosků na Pražském mostě. V pondělí a v pátek tam vždy jednu hodinu denně vydávají naši zaměstnanci potravinové balíčky lidem v nouzi, kteří jsou vytipováni

sociálním odborem na hradeckém magistrátu. Konkrétně tady v Hradci vydáváme v průměru za jeden den 30 až 50 potravinových balíčků.

Kde všude Potravinová banka Hradec Králové pomáhá?

Každá potravinová banka v České republice má působnost v celém svém kraji. My se tedy snažíme zásobit potravinovou pomocí celý Královéhradecký kraj.

Do kolika obcí v Královéhradeckém kraji výdejny potravinové pomoci zajíždí?

Mobilní výdejna pravidelně obsluhuje sedmáct obcí napříč celým krajem. K tomu máme tu jednu kamennou přímo v Hradci Králové.

Zásobu trvanlivých potravin získáváte zejména z těch potravinových sbírek, jak je to ale s čerstvými potravinami?

Čerstvé potraviny svážíme v Hradci Králové každý den z různých obchodních řetězců. Přípravují pro nás zejména pečivo, ovoce a zeleninu. Jedná se o odpečené pečivo, které už by v řetězcích neprodali, takže ho vlastně zachrání tím, že ho darují nám. My jsme financováni právě podle toho, kolik zachráníme potravin. V roce 2023 jsme takto zachránili 299 tun. Do zachráněných potravin se nepočítají darované trvanlivé potraviny ze sbírek. Ta spolupráce dlouhodobě funguje s většinou těch velkých obchodních řetězců. Kromě čerstvých potravin dostáváme od řetězců i některé trvanlivé potraviny, které jsou po datu minimální trvanli-

vosti. Řetězce stahují ty trvanlivé potraviny, jakmile dojde na datum minimální trvanlivosti. Někdy čas poté ale ještě můžeme ty potraviny distribuovat a jsou zdravotně nezávadné.

Víte, kdo jsou nejčastější klienti potravinové banky?

Ano. Dost často jsou to matky samoživitelky a senioři. U té druhé skupiny jsou to zejména osamělí senioři. V menší míře jsou pak našimi klienty i vícečetné rodiny nebo handicapovaní lidé.

Jak je to s poptávkou po potravinové pomoci? Zvyšuje se v posledních letech například v souvislosti s energetickou krizí a vysokou inflací?

Určitě ano. Vidíme to jak u těch našich partnerských organizací, tak i v projektu výdejen. V některých obcích se počet balíčků stále navyšuje.

Pokud by chtěl někdo ze čtenářů Potravinové bance HK pomoci, jak to může udělat?

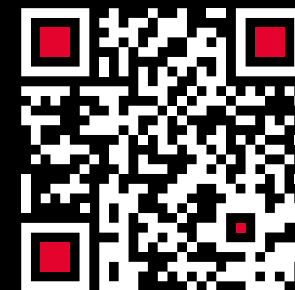
Určitě to může udělat formou darování trvanlivých potravin přímo k nám do skladu ve Svobodných Dvorech. Ideální je, když nás předem zkontaktuje telefonicky nebo e-mailem a my mu přímo sdělíme adresu a čas, kdy je ideální se tady zastavit. Darované potraviny musí být vždy zakoupené, nemůžeme přijímat jakoukoliv domácí výrobu. Podpořit nás lidé mohou samozřejmě i přímo finančním darem. Nejjednodušší cestou je pak pro veřejnost zapojit se do té velké potravinové sbírky, která se koná vždy dvakrát ročně. Kromě samotného darování potravin nás mohou lidé podpořit také jako dobrovolníci, kteří vybírají potraviny od dárců. Během těch sbírek potřebujeme dobrovolníků opravdu hodně a není úplně jednoduché je získat. Při poslední sbírce potravin letos na jaře jsme měli po celém kraji přes 200 dobrovolníků. ■

střída shop
sport powered by CCM

SÍŤ HOKEJOVÝCH PRODEJEN

- POP AIRPORT | Ke Kopanině 421
- PRAHA EDEN | Vladivostocká 1460
- ŘÍČANY | Škroupova 1270
- PARDUBICE | Čacké 1120
- LIBEREC | Jeronýmova 494
- MLADÁ BOLESLAV | Viničná 31
- PLZEŇ | Studentská 117

CCM ALL
OUT.

WWW.STRIDASPORT.CZ

Hokejová pohádka.

Z číšníka je vítěz 1. ligy

Hokejista Štěpán Matějček prožil v nedávno skončené sezóně pohádkový příběh. Odchovanec hradeckého hokeje, který už měl za sebou v 25 letech prvotní angažmá v Litoměřicích, Ústí nad Labem nebo Kolíně, začal sezónu v Královéhradeckém krajském přeboru v dresu Nového Města nad Metují. Aby se užíval, pracoval k tomu jako číšník v pizzerii a odpoledne trénoval malé hokejisty. Přes druholigové Vrchlabí se během sezóny nečekaně dostal až do Vsetína. A svou pohádkovou sezónu zakončil jako hráč elitní formace vítěze 1. hokejové ligy. „Před půl rokem jsem měl profesionální hokej za uzavřenou kapitolu a najednou jsem před vyprodaným Lapačem zvedl pohár pro vítěze 1. ligy,“ vypráví Štěpán Matějček, jehož sestra je šéfkou fanklubu Mountfieldu HK. Sezónu zakončil v extraligové baráži pro Kladno, kde si zahrál i proti legendárnímu Jaromíru Jádrovi. Nedávno pak se Vsetínem prodloužil smlouvu o další dva roky, o postup do extraligy tak plánuje zabojet i v sezóně nadcházející.

☛ TOMÁŠ KULHÁNEK,
FOTO: ARCHIV ŠTĚPÁNA MATĚJČKA

Nedávno jsi zažil svůj největší hokejový úspěch, když ses se Vsetínem stal mistrem 1. ligy. Jaká je ale tvoje spojitost s Hradcem?

V Hradci jsem se narodil a od tří let jsem tady chodil na zimák a dennodenně až do svých 20 let jsem se tady učil hrát hokej. Jsem hradecký odchovanec a Hradec mám a vždy budu mít v srdci.

Hrál jsi někdy i za hradecký A tým?

Pokud se dobře pamatuju, tak jsem v Hradci odehrál jen nějaká tři nebo čtyři přátelská utkání. Poté jsem šel do Vrchlabí, kde se nám v druhé sezóně podařilo postoupit do 1. ligy. Bohužel se to sešlo tak, že se postoupilo během covidu, kdy kluby měly problémy s financemi, takže Vrchlabí oznámilo, že peníze na 1. ligu nemá. V tu chvíli se do toho vložil pan Dědek. Ve Vrchlabí díky němu nakonec 1. liga byla, najednou už tam ovšem nebylo místo pro hradecké kluky, ale jen pro pardubické.

Pojďme k té poslední sezóně. Ty jsi ji začínal jako útočník v Novém Městě nad Metují v Královéhradeckém přeboru. Kdyby ti v té době někdo řekl, že sezónu zakončíš jako hráč elitní formace vítěze 1. ligy, věřil bys mu?

Jak se to vezme. Já jsem byl ve Vsetíně na zkoušce už loni v srpnu před začátkem sezóny, ale nedopadlo to. V tu chvíli jsem si říkal, že jsem svoji šanci provalhal. Takže v ten moment už bych tomu nevěřil ani náhodou. Sezónu jsem začal v Novém Městě, kde jsem zároveň trénoval děti a roznášel pizzu.

Takže jsi pracoval jako číšník v pizzerii?

Přesně tak. Nejprve jsem dva týdny pracoval v trafice a potom jsem nastoupil do pizzerie. Říkal jsem si, že by mě to mohlo bavit, protože mám rád lidi. Vždycky jsem chodil pomáhat na čtyři hodiny denně. Číšníka jsem dělal skoro tři měsíce. Můj den vypadal tak, že jsem šel nejprve do pizzerie, pak jsem se stavil doma převléknout a jel jsem na zimák. Tam jsem nejdřív vedl dvouhodinový trénink dětí a potom následoval trénink nás. Domů jsem přijel o půl deváté večer a druhý den jsem zase vstával do pizzerie.

Jaká to pro tebe byla zkušenost?

Dělat číšníka mě opravdu bavilo, ale ve spojitosti s hokejem to bylo občas dost fyzicky náročné. A rozhodně mi to otevřelo oči v tom smyslu, že život není jen o hokeji.

Brzy sis nicméně přidal ještě další angažmá...

Je to tak. Hned po několika kolech mi volal trenér z Vrchlabí a ptal se mě, jak je možné, že hraju v krajském přeboru. Dostal jsem nabídku, abych doplnil kádr ve Vrchlabí, a okamžitě jsem na to kývl. Jedno se o střídavé starty, takže v sobotu jsem hrál 2. ligu za Vrchlabí, v neděli krajský přebor za Nové Město a ve středu podle domluvy tam, kde mě zrovna víc potřebovali. Do toho jsem pořád pracoval i v té pizzerii.

Další zvrát ve tvůj bláznivé sezóně přišel ve chvíli, kdy se ozval Vsetín, že?

Ano, na konci ledna se mi ozvali ze Vsetína. Přiznám se, že jsem to vůbec nečekal, ale nad nabídkou jsem neváhal ani vteřinu. I přesto, že jsem věděl, že skok z kraje do 1. ligy bude opravdu velký. Myslím, že mi trvalo asi dva zápasy si zvyknout na vyšší tempo.

Se Vsetínem jsi zažil vynikající play off, které vyvrcholilo ve finále soubojem proti Zlínu. Jaké je tohle valašské derby, dá se srovnat například s tím východočeským?

Překvapilo mě to, ale mám pocit, že mezi Vsetínem a Zlínem to má ještě větší grády než mezi Hradcem a Pardubicemi. Je tam opravdu těžká nevraživost. Myslím si, že jsme to finále zvládli naprosto zaslouženě. Když jsme vyhráli poslední domácí zápas, na led se nahrnuli fanoušci. Na Lapači to je ještě o to speciálnější, že vám každý druhý fanoušek nabízí slivovici z vlastní sklípku. Byla to nezapomenutelná oslava, kterou si rozhodně budu pamatovat do konce života.

Jaký to byl pocit, když jsi zvedl nad hlavu pohár pro mistry 1. ligy?

Neuvěřitelný. Pro mě to bylo ještě sladší vzhladem k tomu, čím jsem si během té sezóny prošel. Když jsem zvedl pohár nad hlavu, rychle jsem si v hlavě přebral celou tu sezónu, kterou jsem začínal v kraji. Půl roku zpět jsem měl profesionální hokej za uzavřenou kapitolu a najednou jsem před vyprodaným Lapačem zvedl pohár pro vítěze 1. ligy. Neskutečně jsem si to užíval a byl jsem hodně naměkko.

Po vítězství v 1. lize sis ještě zahrál baráž o extraligu proti Kladnu. Bohužel jste prohráli 0:4 na zápasy. Je opravdu takový rozdíl mezi vítězem 1. ligy a posledním týmem extraligy?

Když jsme jeli na Kladno na první zápas, byla to pro nás obrovská neznámá. Říkali jsme si se spoluhráči, že nevíme, jestli bude Kladno o hodně rychlejší nebo silovější než my. Chtěli jsme hrát ale stejný aktivní hokej, kterým jsme se prezentovali v play off 1. ligy. Zpětně musím říct, že výsledek 0:4 je pro nás hrozně krutý. Myslím si, že minimálně ve dvou z těch čtyř zápasů jsme byli herně lepší než Kladno. Rozdíl mezi extraligou a 1. ligou je ale podle mě ve využívání šancí. Kladnu stačilo na pět gólů sedm šancí. My jsme jich potřebovali na tři góly aspoň deset.

Zahrál sis proti legendárnímu Jaromíru Jádrovi, jaké to bylo? Ještě mu to trochu jezdí?

Já už jsem si proti němu zahrál dvakrát, ale myslím jsem si tedy, že už se mi to znova nepoštěstí. Na jeho pohybu je samozřejmě vidět, že už má nějaký věk, pořád ale dokáže neskutečně využívat té svoji postavy. Je obrovský, silný a má dlouhou hokejku. Za celou tu sérii snad neztratil jediný puk. To jsou jeho výhody. I když mu očividně někdy pohyb chybí, pořád má nějaký přínos. Vždyť nám také ve druhém zápase dal gól.

Cíl pro příští sezónu je asi jasný, budete chtít opět útočit na extraligu?

Ve Vsetíně jsem nadšený. Co se týká fungování klubu a zázemí pro hráče, je to to nejlepší, co člověk může v 1. lize zažít. Město opravdu žije hokejem a jiný cíl, než je postup do extraligy, ve Vsetíně ani být nemůže. ■

Fotka má s architekturou mnoho společného

Je už sice v penzijním věku, ale to v jeho aktivitách nehraje důležitou roli. Jiří Zikmund, absolvent Pedagogické fakulty Hradec Králové a výtvarné fotografie na Lidové konzervatoři v Hradci Králové u profesora Jána Šmoka, pracoval dvaatřicet let v historickém oddělení Muzea východních Čech. Tam se mimo jiné věnoval i historické fotografii. Jako editor, autor textů nebo fotograf se podílel na vydání více než dvaceti publikací, z nichž si nejvíce váží celostátně několikrát oceněné pětidílné edice publikací Fotoalbum města Hradce Králové, které prostřednictvím historických fotografií mapují město od roku 1866 do roku 2001. Kromě toho úzce spolupracuje na knihách svého syna, historika architektury Ladislava Jacksona.

☛ HYNEK ŠNAJDAR,
FOTO: JIŘÍ ZIKMUND, ONDŘEJ LITTERA

Když jsme spolu domlouvali rozhovor, říkal jste, že se pohybujete spíše v ústraní a z dosahu mediální pozornosti. Proč?

Nejsem moc společenský člověk a mám raději klid. Vycházím také z názoru, že když se chce někdo prezentovat, tak svými výsledky a ne zviditelňováním své osoby. Pro dnešní dobu je bohužel cha-

rakteristický opak, že mnohdy nezáleží na tom, co děláte, ale jak se propagujete.

Označujete se za fotografujícího historika fotografie. Mohl byste to více přiblížit?

U mě se nedá moc oddělit role historika fotografie a fotografa. Znalost technologie a techniky analogové fotografie mi velice pomáhala v práci s historickou fotografií v muzeu. S fotografováním jsem začal poměrně pozdě, až na vysoké škole, kde jsem

potřeboval fotky k seminárním pracím. Měl jsem naštěstí spolužáka, který fotil velmi kvalitně a naučil mě řemeslo.

Jak velký vliv na vás měl dnes už legendární profesor Ján Šmok při vašem studiu na Lidové konzervatoři?

Zcela zásadní. Především mi pomohl zorientovat se ve fotografii jako sdělovacím systémem a myslet při její tvorbě. Hned na prvním sezení například sdělil, že jeho cílem je, aby nás odnaučil fotit. Čímž myslel, abychom o fotografii přemýšleli a živelně necvakali. Jeho výrokem, že nejlepším přítelem fotografa je odpadkový koš, se řídím dodnes. Když fotka nebude úplně dobrá, měla by v něm skončit. Dnes je skutečnost přesně opačná. „Výroba“ fotografie se značně zjednodušila, což umožňuje fotit téměř každému a fotku bez ohledu na kvalitu okamžitě prezentovat na některé ze sociálních sítí. Za výtvarnou fotografii je často považováno každé zobrazení hezké nebo atraktivní předlohy. Bohužel kvantita ubíjí kvalitu.

Kam vás ve focení posunul?

Především mě naučil o fotkách více přemýšlet. Obecně je pravdou, že se fotografie vytváří hlavou a nikoli fotoaparátem. Důležité je mít záměr, co chcete vytvořit, protože fotka je vlastně sdělení informativní nebo emotivní. Také zdůrazňoval, že nejvíce se naučíme sledováním fotografických knížek a návštěvami výstav. K tomu s nadsázkou dodal, že když napodobujete jednu fotku, je to plagiát, když dvě, je to napodobování, když tři, je to tvorba. Já jsem měl k tomu ještě, jako kurátor fotosbírek, jedinečnou možnost vidět v řádu desetitisíce historických fotografií v různých muzeích a archivech. S profesorem Šmokem jsem ale spolupracoval i po ukončení konzervatoře. Měl vizi vytvořit systém amatérského fotografického vzdělávání od základního po vysokoškolské. V rámci tohoto záměru jsme spolu s žamberckým fotografem Josefem Sklenkou testovali osnovy pro základní stupeň tohoto vzdělávání fotografů.

Historie fotografie i fotografie historie se staly vaší profesní náplní. Čím vás to fascinovalo, že jste se tomu věnovali?

Fotka mě neustále překvapovala svou neuvěřitelnou historickou vypovídací hodnotou. Je to jedinečný a přitom dlouho podceňovaný

SALONEK

Hynek Šnajdar

Art Patro aneb Umění na magistrátu

Magistráty jsou místa, kde tráví svůj pracovní čas úředníci a kam si obyvatelé chodí vyřizovat rozmanité záležitosti. Stěny interiérů většinou „zdobí“ různé úřední informace, vyhlášky a před jednotlivými kanceláři rovněž názvy odborů se jmény konkrétních úředníků. Málokdy se však stává, aby byly zároveň prostorem pro umělecké artefakty. Ze zaběhnuté rutiny letos na jaře vystoupil magistrát v Hradci Králové.

Po dohodě s tamním výtvarným klubem konkretistů KK3 v obou křídlech budovy, jejímž autorem je proslulý architekt Josef Gočár spjatý s městem mnoha dalšími realizacemi, vznikla na chodbách třetího patra galerie Art Patro. Pravidelně tam vystavují svá díla umělci, kteří jsou nějak spojeni s konkrétním, jehož poměrně frekventovaným jazykem jsou geometrické tvary. Je evidentní, a to i podle mínění pracovníků magistrátu, že tyto práce oživily jinak poněkud chladný prostor, obohatily ho a posunuly zase o několik zásadních kroků kupředu. Zároveň se stal inspirací i pro další úřady v zemi.

Umění totiž nemusí být jen výhradně galerijní doménou, ale může vyjít i do veřejného prostoru, kterým hradecký magistrát nepochybně je. Je to cesta, jak kultivovat myšlení lidí, a to i těch, jež k umění nemají žádný nebo jen povrchní vztah. Možná i odlehčí mnohdy složitá jednání na úřadech a přispěje k tomu, že návštěvníkům úřadu pozvedne náladu. „Je to určitě skvělý nápad hodný následování. Přiznám se bez mučení, že současné umění je pro mě někdy dost nečitelné, ale vyzdobit jím stěny magistrátu má podle mě velký estetický význam a díla určitě vzbudí pozornost,“ řekla návštěvnice úřadu a obyvatelka města Jitka Králová.

Tento projekt si pochvaluje také primátorka města Pavlína Springerová. „Když jsem stoupala po schodech do mezipatra, úplně se mi rozplesalo srdce. Říkala jsem si, že až sem budou přicházet lidé za různými úředními úkony, budou mít krásnou cestu a zároveň krásný zážitek z našeho úřadu,“ řekla primátorka už při březnové vernisáži první výstavy, jež byla v tomto velkorysém prostoru zahájena. Od té doby se zde konaly další výstavy. V tomto trendu hodlá magistrát pokračovat a to je určitě dobře. ■

historický pramen. Z jediné fotografie se často dá získat neuvěřitelné množství údajů pro různé disciplíny historie. Ve fotobírkách jsem mohl obdivovat tvorbu fotografů podloženou brilantní technickou úrovní snímků. Ještě v první polovině 20. století bylo například naprosto nemyslitelné, aby fotograf zveřejnil snímek architektury, kde se kácejí linie staveb. Tím by se profesně naprosto znemožnil, protože fotografie byla tehdy považována především za řemeslo. Dnes už je taková chyba v periodickém tisku běžná a nikdo se nad tím nepozastavuje.

Dlouhých dvačtyřicet let jste pracoval v historickém oddělení Muzea východních Čech v Hradci Králové. Co bylo hlavní náplní vaší práce a jak se v průběhu let vyvíjela?

Jako kurátor jsem se specializoval na správu sbírek zaměřených na technické disciplíny, sport a hlavně fotografie. Přibližně do 90. let 20. století byla péče o fotobírky v České republice na okraji zájmu muzejní praxe. Věnoval jsem se i snaze o zlepšení tohoto neutěšeného stavu. Po přestěhování muzea do Gajerových kasáren se mi například podařilo vybudovat téměř na koleně první chlazený depozitář na fotobírky v republice. Kuriózní bylo, že zbudování depozitáře provedla firma zabývající se chlazením mléka v krávinech a chladicí agregát pocházel z chlazené místnosti pro nebožtíky v pietních prostorách jednoho města ve východních Čechách. Inicioval a podílel jsem se i na vývoji a realizaci specializovaného archivačního systému pro fotografická vyobrazení, který je dnes používán v zahraničních archívech a muzeích. Podílel

jsem se i na vzniku odborného časopisu Historická fotografie a založil jsem při Asociaci muzeí a galerií oborovou komisi pro fotografii a film v muzeích České republiky. Přibližně od začátku tisíciletí jsem se začal intenzivněji věnovat i publikačnímu zviditelnění historických fotografií. Za své aktivity v oblasti práce s muzejními fotobírkami jsem se při odchodu do důchodu stal Čestným členem Asociace muzeí a galerií České republiky.

V muzeu jste uspořádal hodně výstav historické i soudobé fotografie.

Nebyly to jenom výstavy fotografií, ale i výstavy z dalších sbírkových fondů, které jsem spravoval. Například výstavy zvonů, střeleckých terčů, historického sportovního náradí... Pravdou je, že nejvíce mých výstav se věnovalo fotografii. V roce 1989 jsem uspořádal velkou přehledovou výstavu Počátky východočeské fotografie, která měla ohlas i celostátně. Podle mě pro současnou regionální fotografii bylo důležité uspořádání prvního ročníku trienále Salon východočeské fotografie v roce 2005, které se pořádá dosud. Z dalších téměř dvaceti fotografických výstav bych rád připomněl výstavu východočeských daguerrotypů Josefa Sudka, Petra Balíčka, Milana Michla, Jiřího Havla, Antonína

LETNÍ KINOCENTRAL

ÚT SO 120 Kč

6	21:30	22.	SRNKY (DIVADLO NA PLÁTNĚ)
		25.	1984 (DNP)
		29.	KOUŘ
		2.	MELANCHOLIE
7	21:30	6.	TOP GUN
		9.	HAVĚŤ
		13.	STOVKY BOBRŮ
		16.	DOKONALÉ DNY
		20.	BIG LEBOWSKI
		23.	BOD OBNOVY
		27.	CESTA DO FANTAZIE
8	21:00	30.	DAAAALÍ!
		3.	PŘIŠLA V NOCI
		6.	ASTEROID CITY
		10.	AMÉLIE Z MONTMARTRU
		13.	HANEBNÝ PANCHARTI
		17.	POMÁDA
		20.	KARAOKE BLUES
		24.	TONDA, SLÁVKA A KOUZELNÉ SVĚTLO
		27.	MINULÉ ŽIVOTY
		31.	STAR WARS: EPIZODA IV – NOVÁ NADĚJE

Tento projekt je spolufinancován Královéhradeckým krajem

GAYEROVA KASÁRNA

PROMÍTÁME V AREÁLU GAYEROVÝCH KASÁREN U KAVÁRNY BAJKAZYL (VSTUP OD ZUŠ JITRO). LÍSTEK DOPORUČUJEME ZAKOUPIT ONLINE NA WEBU KINA.

Za každou červencovou zakázku získáváte zdarma palec nahoru!

(Nabídka platí pro celý červenec. Počet palců není omezen!)

Pratr
TISKÁRNA

www.pratr.cz

Fingerlanda, Evžena Pajskra a Petra Horáka, prakticky všechny pořádané v rámci cyklu výstav Východočeská fotografie.

Samostatnou, ale související kapitolou je více než dvacet publikací, na nichž jste se podílel. Kterých z nich si vážíte nejvíce a proč?

Historické i své autorské fotografie prezentují především prostřednictvím publikací. Tak se nejlépe uchovávají pro budoucnost a osloví podstatně více diváků než výstavy. Na publikacích jsem se podílel v rolích autora, editora a v posledních letech i jako fotograf. Za nejpovedenější, nejkomplexnější i nejocenenější určitě považuji pětidílnou edici publikací historických fotografií Fotoalbum města Hradce Králové, která je jakousi obrazovou kronikou města mezi lety 1866 až 2001. Tento počín byl svým způsobem i průkopnický. V době jejich vydání nemělo žádné město mimo Prahu tak komplexní knihu vlastní historie zprostředkovanou fotografiemi. Ocenění se ale knihy dočkaly především celostátně. Druhou knihu této edice (1918–1945) ocenilo ministerstvo kultury cenou Gloria musealis, udělovanou za nejlepší knihu vydanou v muzeích a galeriích v příslušném roce. Další dvě knihy z edice vyhlásil časopis Československá fotografie za nejlepší knihu roku v oblasti historie a teorie fotografie. Knihy jsou dnes hledaným artiklem v antikvariátech. Poměrně vyhledávanou knihou je i drobnější publikace Architektura Hradce Králové na fotografiích Josefa Sudka.

Váš syn Ladislav Jackson je známý historik umění, který se zabývá moderní architekturou a designem. Sledujete jeho aktivity?

Nejen sleduji, ale úzce s ním spolupracuji na publikačních aktivitách. Než v roce 2008 zemřela má žena, historička muzea Zdena Lenderová, byla ona nejbližším spolupracovníkem při přípravě většiny mých publikací. Postupně ji ale nahradil syn. Se ženou jsme v roce 2002 připravili k vydání menší knihu Kotěrovo muzeum na historických fotografiích, která byla testem k vydání větší publikace o muzeu. Té se již ujal syn a já se posunul do role fotografa a editora fotografií v knize Budova muzea v Hradci Králové: 1909–1913: Jan Kotěra (2013). V době, kdy jsem odešel z muzea, jsem učinil rozhodnutí: Když životní změna, tak pořádná. Jako důchodce jsem se rozhodl, že se vrátím k fotografování, které mi začalo přinášet nové impulsy a uspokojení. Pro syna jsem začal do jeho publikací zhotovovat fotografie architektury. Pochopitelně jsem se musel

dovzdělat v technice digitální fotografie i si ujasnit podstatu fotografie architektury.

Podílte se na knihách o architektuře, které vydává. Co obsahují vaše příspěvky?

Většinou jde o poměrně přesná zadání fotografií především informativního charakteru. Vždy se ale nalezne prostor pro určitý osobní tvůrčí přístup. Momentálně největší projekt, který spolu děláme, je Královéhradecký architektonický manuál (www.kam.hradcekralove.cz).

V čem spatřujete jeho význam a cíl?

Architektonický manuál je projekt vzniklý v Brně, který encyklopedickou formou vytváří databáze moderní architektury příslušné lokality, v našem případě Hradce Králové. Dnes se do tohoto projektu zapojila kromě Brna i další města jako Praha, Jičín, Jihlava, Plzeň, Litomyšl a Zlín, ale i regiony, například Tišnov nebo přerovský okres. Syn do loňského roku koordinoval a z větší části i naplňoval obsahovou stránku KAMu. Já na začátku roku dostanu seznam objektů, které mám nafotit. Projekt by měl veřejnosti zviditelnit architekturu Hradce Králové postavenou v letech 1894 až 1989, která je u některých staveb stále nedocenená.

Kolik fotografií jste už pro manuál vytvořil?

Nedávno jsem byl nucen tento údaj zjišťovat a sám jsem byl překvapen. Pro více než tři sta lokalit v manuálu zařazených jsem odevzdal téměř jedenáct set snímků. Pochopitelně tato práce byla rozložena do několika let.

Loni jste měl v muzeu výstavu autorských fotografií, která se tematicky zaměřila na architektonický detail v Hradci Králové. V čem tkví kouzlo takového detailu?

Musím předeslat, že vystavené fotografie vznikly prvotně jako součást fotodokumentace pro KAM. U detailů jsem ale nebyl vázán na striktní informační požadavky na zobrazené a dal se více uplatnit i tvůrčí přístup. Snažil jsem se zachytit detaily, které člověk při procházení městem většinou nevnímá. Turisté, ale i obyvatelé města totiž většinou vnímají architekturu jako celek a detaily jim unikají. Fotografie, stejně jako architektura, pracuje s linií, plochou, strukturou, tónem a barvou. I proto se to dobře fotilo. Více těchto fotek by se mělo objevit příští rok na výstavě v Informačním centru města Hradce Králové.

Důležitou oblastí, které se věnujete, je sport. Které odvětví je vám blízké a proč?

Od osmi let jsem závodně plaval. Později se přidalo i vodní pólo, které je přeci jen, v porovnání s nudným plaváním, zábavnější, i když je označováno jako nejnamáhavější kolektivní sport. Byl jsem se

nějaký čas pohyboval i ve vrcholovém sportu – základní vojenskou službu jsem absolvoval jako plavec v Armádním sportovním středisku Dukla Praha – vždy jsem upřednostňoval pojetí sportu v duchu antického přístupu vyjádřené slovem kalokagathia. Fakt, že jsem se celý život souběžně pohyboval v hodnotově rozdílných prostředích – oblasti kultury a sportu – mi pomáhal zachovat si strážlivý pohled na dění v obou oblastech.

Vodní pólo jste i trénoval?

Trénuji ho dodnes. Pobyt mezi mladými jak při tréninku vodního póla, tak donedávna při výuce dějin fotografie na Filozofické fakultě Univerzity Pardubice, je osvěžující.

Byly pro vás vaše pracovní aktivity i koníčkem?

V podstatě ano. Za své štěstí považuji hlavně to, že jsem téměř celý život mohl dělat to, co mě baví.

Je více než zřejmé, že k Hradci Králové máte velmi silný osobní vztah. V čem je podle vás toto město výjimečné?

Především svou urbanistickou koncepcí a vývážností. Což je ale v poslední době bohužel nabouráváno jinými zájmy. Ve městě je také hodně sadů a zeleně v ulicích. Navíc je odsud všude blízko, po dálnici jste v Praze za chvíli a nedaleko jsou také Orlické hory. Je to prostě strategické místo.

Čím se v současné době zabývá Jiří Zikmund? Má nějaké další plány?

Jsem důchodce, který většinou pobývá na chalupě asi patnáct kilometrů za Hradcem, odkud dojíždím pravidelně do bazénu nebo za kulturou do města. Odtud také vyrážím na fotografické zakázky, které se objevily po mé loňské výstavě v muzeu. Zejména spolupracuji se synem na jeho publikačních projektech. Máme připravené podklady pro vydání Průvodce po moderní architektuře Hradce Králové, což by mělo být jakási knižní završení Královéhradeckého architektonického manuálu a rádi bychom, aby tato kniha vyšla k 800. výročí založení města. Před tiskem je také anglická verze knihy Mýtus architekta: Jan Kotěra 150, do níž se přidávaly moje další fotografie. Odevzdal jsem fotografie pro knihu o čechoamerickém architektovi Jaroslavu Polívkovi a pro monografii o královéhradeckém architektovi Oldřichu Liskovi. Hlavně se nenudím a snažím se být aktivní. Bohužel je nějak stále méně času, což je ale prý v mém věku normální. ■

NOVÝ CITROËN BERLINGO

Partner pro rodinu a podnikání.

Od
495 000 Kč

Až 4 000 litrů velkorysého zavazadlového prostoru.
Na výběr dieselový, benzínový i elektrický pohon.
Praktické varianty M (4,4 m) a XL (4,75 m).
Jedinečný komfort pro 5 nebo 7 osob.

Spotřeba: 5,3–6,5 l/km; emise CO₂: (g/km): 138–145, cena včetně výkupního bonusu a bonusu při financování Privilege.

REGINA, a.s. Autorizovaný prodej a servis vozidel Citroën
Bří. Štefanů 492, Hradec Králové / tel. 495 845 304 / prodej.citroen@autoregina.cz / www.autoregina.cz

Trocha nostalgie Hradečáky určitě nezabije – 19. díl

Novohradečák Ladislav Bareš a Liberecké výstavní trhy

Jsou tu tolik očekávané prázdniny a měsíc červenec, který byl doménou města Liberce. Toto město se vždy v červenci stávalo, nadneseně řečeno, druhým hlavním městem hned po Praze. Probíhaly tu totiž dlouhá léta velice oblíbené Liberecké výstavní trhy, kam v tomto období jezdilo celé Československo nakupovat, za kulturou a do krásného prostředí Jizerských hor. Na LVT pravidelně hrál novohradečský rodák, kapelník Ladislav Bareš se svým orchestrem, za kterým jezdila na trhy tehdejší absolutní špička našich zpěváků, a Liberec vždy ožil. Vraťme se tedy o něja-

ký rok nazpět a vzpomínejme na tohoto „Krále severu“.

V Hradci Králové se 22. 4. 1918 narodil výborný muzikant, trumpetista a kapelník Ladislav Bareš, který v době 2. světové války hrál na trumpetu také v Brně v kapele Gustava Broma. Když se potom vrátil do Hradce Králové, postavil zde kapelu s názvem Alfa klub Ladislava Bareše a již v Hradci Králové se rozjela jeho úspěšná muzikantská kariéra. To bylo v letech 1943–1945, ale po roce přesídlil do Liberce a tam sestavil svoji novou libereckou kapelu pod

názvem Taneční orchestr Ladislava Bareše. Jeho věhlas a prestiž v Liberci i v zahraničí potom neustále stoupaly a jeho přezdívka „Král severu“, jak ho tehdy pojmenoval věhlasný pražský kapelník Karel Vlach, dělala čest jemu, celé jeho kapele, ale i městu Liberec. Na jeho koncerty s předními pražskými zpěváky na Libereckých výstavních trzích dodnes nostalgicky vzpomínají pamětníci z celé republiky, kteří tuto dobu zažili.

Pan Bareš, jako rodák našeho města, jezdil do Hradce Králové velice rád. Na Střelnici hrál na plesech VLVDŮ a pro návštěvníky těchto špičkových plesů to byl vždy veliký zážitek. Tenkrát by bylo naprosto nemyslitelné, aby na plese Lékařské fakulty nehrál Ladislav Bareš. Když plesový večer potom nabíral na obrátkách a kapela spustila sérii skladeb od Glenna Müllera, byl to pro taneční páry vrcholný zážitek a návštěvníci tohoto plesu se vždy náramně bavili.

V této době se na plesech podávalo pouze víno a tvrdý alkohol byl u nás v Hradci Králové zakázaný. Muzikanti Barešova orchestru z Liberce to však vyřešili po svém a na všechna svá vystoupení si vozili svůj vlastní bar, pochopitelně se svolením svého pana kapelníka. Dodnes považují za čest, že mě pan Bareš jednou pozval, jako dřívější

kamarád mého otce, do jejich šatny na panáka. Pro mě to byl tenkrát velice silný zážitek si s tímto mimořádným a charizmatickým člověkem připít na zdraví. Vzpomínám si, že mě tam pan Bareš představil všem muzikantům a v krátkosti se zmínil o svém rodném Novém Hradci Králové, kde prožil dětství a hudební i hokejové mládí.

Jeho liberecká anabáze úspěšného muzikanta a kapelníka začala v roce 1946, když v Hradci Králové sedli do vlaku tři kamarádi z Nového Hradce Králové – můj otec Miloslav Trávníček, můj strýc Karel Kučera a pan Ladislav Bareš. Tito pánové odjeli do města Liberec v rámci osidlování pohraničí, kde nakonec zůstali oba muzikanti, Karel Kučera a Ladislav Bareš. Můj otec se vrátil do Hradce Králové, a tak se ze mě nakonec nestal Liberečák, ale občan Hradce Králové a dnes doslova ortodoxní Hradečák a velký patriot.

Dnes je můj rodný Hradec pro mě na prvním místě, hned za ním je však město Liberec a jeho skvostný Ještěd, radnice a nádherná krajina v okolí.

Strýc Karel se později stal v Liberci kapelníkem dechového orchestru ČSSD a pan Ladislav Bareš byl u vzniku tanečního orchestru, který potom dlouhá léta hrál pod jeho jménem. Postupně si k sobě do orchestru stahoval ty nejlepší muzikanty a orchestr se zařadil mezi naše přední hudební tělesa, jako byly např. orchestr Karla Vlacha, Big Band Gustava Broma, orchestr Karla Krautgartnera a další.

Byla to krásná doba a v těch šedesátých letech kapela Ladislava

Ladislav Bareš s Milanem Chladilem na LVT

va Bareše doslova excelovala na Libereckých výstavních trzích, kam za „Králem severu“ a jeho kapelou jezdili přední zpěváci z Prahy. Každý den se zde konaly estrády, které uváděli např. pánové Jiří Štuchal, Pavel Kudrna nebo populární Karel Štědrý a samozřejmě i další naši přední konferenciéři. Právě na toto období velice rádi vzpomínali Karel Gott, Waldemar Matuška, Eva Pilarová, Milan Chladil, Karel Štědrý, Karel Černoš a další. To jsou ale známé informace a na LVT si vzpomenu rádi i pamětníci, kteří tuto dobu v Liberci prožívali společně s umělci.

V té době jsme z Hradce Králové do Liberce jezdili pravidelně s rodiči a samozřejmě, že jsme vždy na LVT zavítali. Rád vzpomínám na okamžik, kdy jsme byli přítomni koncertu orchestru Ladislava Bareše se všemi těmi hvězdami z Prahy a o přestávce k nám přišel pan Bareš pozdra-

vit se s mými rodiči. Byl to velice charizmatický a pohledný pán, který před svojí kapelou vystupoval v perfektně padnoucím elegantním obleku a silně připomínal prvorepublikového muzikanta R. A. Dvorského.

U nás v rodině se o panu Barešovi často mluvilo, a protože mně město Liberec přirostlo již od mládí k srdci, i pana Bareše s jeho kapelou jsem celý svůj život sledoval a obdivoval.

První ročník Libereckých trhů se datuje do srpna roku 1920, kdy ho v termínu 14.–22. 8. navštívily desetitisíce návštěvníků. Tento stav trval až do roku 1938. Po válce nastaly určité přestávky, ale se železnou pravidelností se vše opět rozběhlo v roce 1956, již s názvem Liberecké výstavní trhy.

V době, kdy probíhaly výstavní trhy, žilo město Liberec naplno

Liberecké výstavní trhy v roce 1974

a všechny taneční parkety, bary a později i diskotéky byly beznadějně zaplněné. Tancovalo se večer hlavně v hotelích Imperiál, Zlatý Lev a v kavárně Nisa. Liberecké výstavní trhy se staly pro toto město doslova fenoménem a Liberečáci si toho patřičně považovali. Pražští umělci měli k dispozici hotel Zlatý Lev a pánové Karel Gott, Milan Chladil, Waldemar Matuška, Karel Černoch a Karel Štědrý se sem každý rok velice rádi vraceli. Každý rok navštívilo LVT v průměru 100 000 návštěvníků, ale nejvíce jich bylo v roce 1965, kdy jich přijelo 650 000. To Liberec ještě nezažil.

Hned první den trhů navštívili LVT VIP hosté z celé republiky a mohli si tu vybrat opravdu to nejlepší zboží. Návštěvníci sem jezdili kvůli stánkům, v nichž se v hojném množství prodávalo nedostatkové spotřební zboží, které v tehdejších socialistickém Československu nebylo běžně k sehnání. Daly se zde koupit vynikající látky, košile, svetry, dámské šaty nebo obuv.

Byl to prostě veletrh módy se zkušebními kolekcemi různého sortimentu.

Provoz tramvají mezi Libercem a Jabloncem zaručoval také účast na výstavě Jablonecké bižuterie v Jablonci ve stejném termínu, kam se také ve velkém jezdilo. Lákadel tam při dobrém počasí bylo více, a proto si návštěvníci Liberce mohli zajít do zoo, botanické zahrady nebo vyjet lanovkou na ikonu Liberce Ještěd. V době obědů byly téměř všechny restaurace obsazené a před známým libereckým podnikem Radnice, kde se čepoval výborný Budvar a dalo se tam najíst za velice slušné ceny, stály téměř vždy velké fronty.

Jedna historka z doby konání LVT z roku 1984 se v Liberci ještě nezapomněla. Tenkrát velice populární zpěvák Milan Chladil se ve večerních hodinách vracel od kapelníka Ladislava Bareše, byl u něho na pracovní návštěvě. A dále už vzpomíná zpěvačka paní Květa Barešová Kunze, Ladislavova bývalá manželka: „Když od nás Milan odcházel, tenkrát jsme bydleli ve Wolkeráku, a vyšel před dům, ze všech pater se hned ozývalo volání žen, Milane, Milánku, zapivej nám něco.“

Milan si prý tenkrát klekl na ulici a všem zaspíval „Vás, ženy, jsem míval rád“. Takový byl Milan Chladil, oblíbený a velice sympatický zpěvák, který nikdy nezakázal žádnou legraci. No, a když dozpíval, hned poté se odebral do svého sídla – hotelu Zlatý Lev –, kde přebývali pražští umělci v době konání LVT. Jiný rok se zase pan Chladil zastavil v době konání LVT ve Vratislavicích a zašel si tam na pivo.

Slávek Trávníček

Hned bylo kolem něho spousta jeho příznivců a jeden z nich mu oznámil, že má doma manželku, která ho velice obdivuje, a pozval ho k nim domů. Milan tenkrát pozvání přijal a prý se tam potom společně náramně bavili.

V té době v Liberci také vycházely noviny LVT a takovou perličkou bylo, že vám na požádání u stánku natiskl na první stranu text, který jste si přáli. Takže nějaká osoba, řekme jí třeba pan Schlindembuch, si tam nechala napsat např. text „Dnes navštívil se svojí chotí Květou Liberecké výstavní trhy pan Pavel Schlindembuch z Bartošovic v Orlických horách a tak jako každý rok odjížděl domů velice spokojen“. Bylo to pro návštěvníky takové malé zpestření jejich návštěvy Liberce, ale hlavně LVT.

Populární LVT nakonec skončily k nelibosti Liberečáků a bývalých pravidelných návštěvníků z celé republiky v roce 1990 a do dnešní doby se na ně stále nostalgicky vzpomíná vždy v dobrém. ■

ŠIROKÁ NABÍDKA LAST MINUTE K MOŘI POHODLNĚ Z PARDUBIC

- Dobrá dopravní dostupnost
- Parkování zdarma
- Rychlé odbavení

13
destinací
na výběr

Naše veleúspěšná sušička má nástupkyni

beko

Úsporná sušička DPY8506GXB2 navazuje na léty prověřenou DPY8506GXB1

DPY8506GXB1

DPY8506GXB2

Sušička Beko DPY8506GXB1 vyhrála 8x za sebou ocenění Produkt roku v kategorii Sušičky na Heureka. Je součástí desítek tisíců českých domácností a nyní pokračuje jako DPY8506GXB2 se stejnou výbavou i něčím navíc.

beko.cz